

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2019:094963

Datë: 07.03.2025

Numri i dokumentit: 06956520

APS.nr.25/2024

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS – Departamenti Special, në Kolegjin Penal të përbërë nga gjyqtarët, Ferit Osmani kryetar, Burim Ademi dhe Vaton Durguti anëtarë, me pjesëmarrjen e bashkëpunëtorit profesional Gazmend Ramadani, në çështjen penale ndaj të akuzuarit Daut Gorani për shkak të veprës penale Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar në bashkëkryerje nga neni 422 par.1 dhe 2 nën par 2.1 dhe 2.3 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe për shkak të veprave penale Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 dhe nen par. 2.2 dhe 2.4 të KPRK-së, dhe veprës penale Marrje e ryshfetit nga neni 428 par.2 dhe 3 të KPRK-së, duke vendosur në lidhje me ankesën e Prokurorisë Speciale të Kosovës, e paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti Special PS.nr.48/2023 të dt.04.10.2023, në seancën e kolegjit me datë 05.07.2024 mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pabazuar ankesa e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë Departamenti Special, PS.nr. 48/2023 i datës 04.12.2023, VERTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë- Departamenti Special, ka marrë aktgjykimin PS.nr.48/2023 të dt.04.10.2023 me të cilin të akuzuarin Daut Gorani, ka e liruar nga akuza për shkak të veprave

penale: Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar ne bashkëkryerje nga neni 422 par.1 dhe 2 nën par 2.1 dhe 2.3 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe për shkak të veprave penale Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 dhe nen par. 2.2 dhe 2.4 të KPRK-së, dhe veprës penale Marrje e ryshfetit nga neni 428 par.2 dhe 3 të KPRK-së, pasi që nuk është provuar se i pandehuri të ketë kryer veprat penale me të cilat akuzohet. Shpenzimet e procedurës bien ne barrë të mjeteve buxhetore të gjykatës, kurse të dëmtuarit: B.A, I.F, A.K dhe I.S për realizimin e kërkesës pasurore juridike janë udhëzuar në kontest të rregullt juridiko-civil.

Kundër këtij aktgjykimi ka parashtruar ankesë Prokuroria Speciale e Kosovës, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike, dhe shkeljes se ligjit penal, me propozimin që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën si të bazuar dhe të prish aktgjykimin e ankimuar dhe të pandehurin ta shpall fajtor ose të anuloj aktgjykimin e ankimuar dhe çështja të kthehet në rigjykim dhe rivendosje.

Prokuroria e Apelit, ka paraqitur parashtrësën me shkrim PPA/I.nr.317/2024 të datës 12.06.2024, me propozim që të aprovohet si e bazuar ankesa e Prokurorisë Speciale të Kosovës, kurse aktgjykimi i ankimuar të anulohet dhe çështja të kthehet në rigjykim dhe rivendosje, kurse përgjigjja në ankesën e Prokurorisë Speciale të Kosovës e parashtruar nga mbrojtësi i të akuzuarit Daut Gorani, av. Mustafa Radoniqi të refuzohet si e pa bazuar.

Gjykata e Apelit fillimisht ka vlerësuar ankesën nëse është e lejueshme dhe e afatëshme. kolegji ka gjetur se ankesa është e lejueshme, duke qenë se është parashtruar nga ana e Prokurorisë speciale të Kosovës. Po ashtu ankesa rezulton se është e afatëshme, pasi që nga shkresat e lëndës rezulton se aktgjykimi i ankimuar është pranuar nga prokuroria me datë 19.04.2024, ndërsa ankesa është parashtruar me datë 17.05.2024. Nga këto rrethana rezulton se ankesa është brenda afatit që parasheh neni 380 i Kodit të Procedurës Penale.

Gjykata ka caktuar seancën e kolegjit në të cilën ka njoftuar palët për vendin, dhe orën e mbajtjes së seancës. Në këtë seancë nuk ka prezantuar prokurori i Prokurorisë së Apelit dhe i akuzuari Daut Gorani edhe pse ftesa është pranuar në mënyrë te rregullt, ndërsa kanë prezantuar mbrojtësi i të akuzuari av.Mustafa Radoniqi, i dëmtuari I.F, i dëmtuari A.K, i dëmtuari I.S, ndërsa i dëmtuari B.A sipas fletëktheses- njoftimit për seancë ka vdekur.

Gjykata e Apelit pasi që ka studiuar aktgjykimin e ankimuar, pretendimet ankimore të mbrojtësit të akuzuarit, propozimin e Prokurorisë së Apelit, dhe duke analizuar shkresat e lëndës në këtë çështje penale në vështrim të nenit 394 paragrafi 1 të Kodit të Procedurës Penale, gjeti se:

Ankesa është e pabazuar

Pretendimet ankimore.

Në ankesë Prokuroria Speciale e Kosovës konsideron se aktgjykimi i ankimuar është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par.1 pika 1.12, ngase nuk është përpiluar në pajtim me neni 370 par.7 të KPPK, meqë gjykata nuk ka vlerësuar saktësinë e provave kundërthënëse, në atë mënyrë që edhe pse i ka administruar nuk ua ka falë besimin provave materiale të siguruara, me aplikimin e masave të fshehta të vëzhgimit e te hetimit, përgjim i telekomunikimeve te cilat dëshmojnë se mjeket qe punonin ne Institucione publike kishin marr ryshfet nga te pandehurit te cilët edhe pse kishin një gjykim për periudhën 2009 deri me 30.09.2012, të njëjtit vazhduan edhe pas kësaj date të referonin, dërgonin pacientet në spitalin IMH, andaj të gjithë të pandehurit që morën ryshfet vazhduan të dërgonin pacientë ne spitalin IMH dhe me veprimet e tyre i shkaktonin dëm financiar pacienteve nga 7000 (shtatëmijë) deri në 13000 (trembëdhjetëmijë) euro. Sa i përket vërtetimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike konsideron se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka vërtetuar faktet dhe ka nxjerr përfundime të gabuara sa i përket ekzistimit apo mosekzistimit të fakteve që vërtetojnë gjendjen faktike. Edhe në këtë rast gjykata nuk i ka vlerësuar drejtë provat që janë administruar në shqyrtim gjyqësor, provat e siguruara me zbatimin e masave të fshehta të vëzhgimit dhe hetimit, përgjimi i telekomunikimeve dhe si rezultat i vlerësimit të gabuar të provave ka nxjerr përfundime të gabuara dhe gabimisht e ka aplikuar të drejtën materiale. Tutje konsideron se sa i përket shkeljes së ligjit penal konsideron faktin se edhe pse janë administruar prova të mjaftueshme materiale në bazë të cilave do të mund ta shpallte fajtor të pandehurin, për shkak të vlerësimit të gabuar të provave dhe falje së besimit mbrojtjes së të akuzuarit nxjerr përfundime të gabuara lidhur me ekzistimin e fakteve duke e liruar të akuzuarin për veprat penale me të cilën ngarkohet. Andaj propozon që Gjykata e Apelit ta aprovoj si të bazuar ankesën dhe të akuzuarin ta shpall fajtor për veprat penale me të cilat ngarkohet ose çështja penale të kthehet në rigjykim dhe rivendosje.

Në përgjigje në ankesë mbrojtësi i të pandehurit Daut Gorani avokati Mustafa Radoniqi konsideron se ankesa e Prokurorisë Speciale të Kosovës e ushtruar ndaj aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë është e pabazuar dhe e njëjta si e tillë duhet të refuzohet. Tutje thekson se në ankesë përmenden dëshmitë e disa dëshmitarëve të dhëna gjatë shqyrtimit kryesorë, por nuk shpjegohet se a folën diç në dëm apo në dobi të të akuzuarit Daut. Nuk jepen shpjegime a ka veprime të akuzuarit lidhur me dëshmitaret e përmendur, të cilat përmbajnë elemente të veprës penale për të cilat akuzohet dhe nuk jepet farë komenti konkret se si i ka vlerësuar gjykata ato dëshmi. po ashtu thekson se vlerësime që dalin nga ankesa janë vlerësime të përgjithshme, dhe nuk vlerësohen faktet dhe rrethanat e këtij rasti konkret në mënyrë individuale. Me tutje konsideron se gjykata këtë çështje penale e ka kryer me përkushtim të duhur, në aktgjykim ka dhënë arsyeje të mjaftueshme dhe të sakta të mbështetura në prova relevante për çështjen që është administruar gjatë shqyrtimit kryesorë. Janë dhënë në mënyrë detaje dëshmitë e dëshmitareve që kishin të bënin më të akuzuarin Daut dhe vlerësimi i tyre. Askush nga dëshmitarët nuk kishte ngarkuar të akuzuarin se i kishte sjellë dëm më veprimet e tij. Janë dhënë shpjegime edhe për provat materiale që janë nxjerrën gjatë shqyrtimit kryesor dhe është dhënë vlerësimi i saktë dhe i drejtë i tyre. Andaj propozon që ankesa e Prokurorisë Speciale të Kosovës të refuzohet si e pabazuar dhe aktgjykimi i ankimuar të vërtetohet.

Gjetjet e Gjykatës së Apelit

Gjykata e Apelit duke vlerësuar ankesën e prokurorisë speciale për sa i përket shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, e duke vlerësuar aktgjykimin edhe sipas detyrës zyrtare për çka gjykata e Apelit sipas nenit 394 paragrafi 1, ka detyrim që aktgjykimin ta vlerësoj sipas detyrës zyrtare për shkeljet nga neni 384 paragrafi 1, ka gjetur se aktgjykimi i ankimuar nuk është i përfshirë me shkeljet e pretenduara nga prokuroria në ankesë apo me shkeljet për të cilat kjo gjykate kujdeset sipas detyrës zyrtare, të cilat do të kushtëzonin anulimin e aktgjykimit.

Kolegji gjen se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë, është përpiluar në përputhje me kërkesat ligjore nga neni 369, ku rrjedhe se aktgjykimi në pjesën e dispozitivit të tij është i qartë pasi që përshinë gjendjen faktike të pretenduar në aktakuzë gjë që rezulton se në rrethanat faktike janë përshkruara si koha vendi dhe mënyra që pretendohet se janë kryer veprat penale që ngarkohet i pandehuri Daut Gorani. Andaj kolegji vlerëson se aktgjykimi i ankimuar në

pjesën e përshkrimit faktik nuk rezulton që të këtë kundërthënie me veten apo me arsyet e dhëna nga gjykata e shkalles së parë.

Kolegji i gjykatës së Apelit poashtu vëren se aktgjykimi në pjesën e arsyetimit i referohet provave që janë administruara në shqyrtimin gjyqësor në raport me faktet që kanë qenë objekt i akuzës që ngarkohej i pandehuri, gjë që nga arsyetimi rezulton se gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye në raport me të gjitha provat që janë administruara duke arsyetuar konkretisht se cilave prova ua ka falur besimin dhe cilave nuk ua ka falur besimin ne raport me faktet e çështjes penale.

Nga aktgjykimi i ankimuar rezulton se gjykata e shkallës së parë kur ka vlerësuar provat që janë administruara në shqyrtimin gjyqësor, ka dhënë arsye si për sa i përket të provuarit të gjendje faktike ashtu edhe kundërthënieve që ekzistojnë në provat që janë administruar duke arsyetuar se perse ka ardhur ne konkludimin që ka konstatuar se nuk është provuar se i pandehuri ka kryer veprat penale që ngarkohej sipas akuzës, të Keqpërdorimit të detyrës zyrtare dhe të marrjes së ryshfetit, për çka edhe gjykata e apelit vlerëson se arsyet e dhëna nga gjykata e shkallës së parë janë të drejta dhe qojnë në konkludimin që ka nxjerr gjykata e shkalles së parë se nuk është provuar se i pandehuri ka kryer veprat penale.

Kolegji ka parasysh se prokuroria në ankese lidhur me bazën ankimore për shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, thekson se gjykata ka bërë shkelje esenciale nga neni 384 lidhur me nenin 369 paragrafi 7 i Kodit te procedurës penale duke theksuar se gjykata e shkalles së parë nuk ua ka falur besimin provave që i ka administruar e që janë siguruar përmes urdhrave gjyqësor. Kolegji ka parasysh se, dispozita nga neni 369 paragrafi 7 ka përcaktuar se, “Gjykata paraqet qartë dhe në mënyrë të plotë se cilat fakte dhe për çfarë arsyesh i konsideron të vërtetuara apo të pavërtetuara. Gjykata gjithashtu, në mënyrë të veçantë vlerëson saktësinë e provave kundërthënëse, arsyet e mosmiratimit të propozimit konkret të palëve, si dhe arsyet në të cilat është bazuar me rastin e zgjidhjes së çështjeve juridike, veçanërisht me rastin e vërtetimit të ekzistimit të veprës penale dhe përgjegjësisë penale të të akuzuarit, si dhe me rastin e zbatimit të dispozitave të caktuara të ligjit penal ndaj të akuzuarit dhe veprës së tij”. Në dritën e kësaj dispozite që përcakton detyrimet e gjykatës për të dhënë arsye lidhur me provat dhe mospërputhjet e provave nga ana e gjykatës, e duke pasur për bazë se nga aktgjykimi i arsyetimit të ankimuar rrjedhe se Gjykata ka dhënë arsye në raport me të gjithë dëshmitarët e dëgjuar në shqyrtimin gjyqësor si dhe në raport me të gjitha provat material

rrjedhe se gjykata ka përmbushur detyrimet nga neni 369 paragrafi 7 i Kodit të procedurës penale.

Kolegji nuk e gjen të bazuar pretendimin e prokurorisë së gjykata e shkallës së parë nuk i ka falur besimin provave që janë administruar në shqyrtim gjyqësore përkundër se janë siguruar përmes urdhëresave të gjykatës. Për kolegjin e gjykatës se Apelit edhe në rastet kur një prove kërkon që sipas kodit të procedurës penale duhet të sigurohet përmes urdhëresave të gjykatës, prova e tille detyrimisht i nënshtrohet vlerësimit që gjykata duhet te ia bëj sipas nenit 360 paragrafi 2 që duhet vlerësuar të gjitha provat një nga një dhe në lidhmërinë e tyre së bashku ne raport me faktet që i ngarkohen në barrë të pandehurit për të ardhur ne një përfundim te arsyeshëm nëse provohet se është kryer vepra penale. Kolegji vlerëson se me rastin e vlerësimit të provave nga gjykata e shkallës së parë rezulton se gjykata ka zbatuar në përpikëri detyrimet e vlerësimit të provave nga neni 360 paragrafi 2, për çka ka dhënë arsye në raport me secilën provë që ka administruara si për sa i përket besueshmërisë lidhmerise se provave me faktet e çështjes ashtu edhe mospërputhjes se provave qe janë administruara qofte me provat apo me faktet e çështjes, rrjedhimisht nga kjo rezulton se aktgjykimi ka përmbushur vlerësimin e provave sipas kushteve ligjore, dhe se nuk ka asnjë rrethanë që e bënë të besueshme arsyen e prokurorisë se gjykata nuk ka vlerësuar provat, ndërsa vlerësimi sikurse janë arsyetuar ne aktgjykimin e ankimuar rezulton se nga gjykata themelore nuk është bërë në mënyrë arbitratet i provave por është bërë në përputhje me nenin 360 paragrafi 2 te KPP-së.

Kolegji i Gjykatës se Apelit lidhur me pretendimet e prokurorisë për sa i përket vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike gjen se pretendimet ankimor të prokurorisë janë të pabazuara.

Fillimisht Kolegji i Gjykatës se Apelit vëren se i pandehuri Daut Gorani ngarkohej për dy vepra penale, dhe atë; Veprën penale te keqpërdorimit te detyrës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 paragrafi 1 dhe 2 nënparagrafi 2.3 lidhur me nenin 31 te KPRK-së, si dhe për piken 2 të dispozitivit ngarkohej për veprën penale Keqpërdorim i detyrës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 paragrafi 1 lidhur me paragrafin 2 nënparagrafi 2.4 e lidhur me veprën penale Marrje e rryshfetit nga neni 428 paragrafi 2 dhe 3 i KPRK-së.

Kolegji vëren se ne piken I të dispozitivit i pandehuri Daut Gorani ngarkohet për veprimet e tij që në periudhën prej 01.01.2011 deri me 31.12.2015 duke vepruar në bashkëkryerje me

personat tjerë si person zyrtar në pozitën e tij mjek në SHSKUK ashtu që kanë tejkuluar kompetencat si anëtar i komisionit konzoliar kanë lëshuar letra referuese për trajtim jashtë institucioneve publike shëndetësore së pakur 233 letra referuese për personat edhe pse kishin marr trajtim mjekësor e në disa raste edhe pse pacientet kishin vdekur, ashtu që në kundërshtim me nenin 53 të ligjit për shëndetësinë ashtu që letrat referuese duhet ti lëshonin pacienteve kur konstatojnë se në asnjërin nga tri nivelet e shërbimeve shëndetësore në sistemin publik shëndetësor nuk mund të ofrohej shërbimi i tillë shëndetësor dhe vetëm pastaj ti referonin pacientët për trajtim jashtë institucioneve shëndetësore publike e jo ti lëshonin letrat referuese pasi që pacientët kishin kryer të gjitha trajtimet jashtë institucioneve publike” .

Fillimisht kolegji rikujton se vepra penale nga nenin 422 e keqpërdorimit të detyrës apo autoritetit zyrtar ka parapare elementet konstitutive të veprës penale – “actus reus” që janë: a). Keqpërdorimi i detyrës zyrtare qoftë – duke tejkuluar kompetencat apo duke mos përmbushur detyrat zyrtare që nënkupton se forma e kryerjes së kësaj vepre penale përbëhet nga ndonjëra prej këtyre mënyrave, ekzistimi i qëllimit “means rea”, që ky qëllim duhet të ketë në vetvete, qëllimin e përfitimit qoftë për vete apo për personin tjetër, gjegjësisht që ky qëllim duhet të ekzistoj në vetvete për shkaktimin dëmit personit të tret.

Në rastin konkret prokuroria ngarkonte të akuzuarin se, veprën penale e ka kryer duke i tejkuluar kompetencat zyrtare dhe këtë pretendim e ndërlidhë me detyrën e të akuzuarit sipas ligjit për shëndetësinë në nenin 53 të ligjit nr., 04/L-125 i dekretuar me datë, 13.12.2012.

Kolegji i Gjykatës së Apelit vëren se dispozita e ligjit për shëndetësinë në nenin 53 ka përcaktuar se: “ **Neni 53 Qasja** 1. Qasja, niveli i qasjes, dhe autorizimi i qasjes në SISH përcaktohet nga Ministria, në pajtim me aktin nën-ligjor nga paragrafi 2., neni 49 i këtij ligji. 2. Institucionet shëndetësore, me qëllim të sigurimit të vazhdimësisë së ofrimit të shërbimeve shëndetësore janë të obliguara që të sigurojnë qasje në të dhënat përkatëse elektronike ose kur ato nuk ekzistojnë, të njoftojnë me shkrim institucionin shëndetësor ku referohet shfrytëzuesi për diagnostikim, trajtim, ose rehabilitim të mëtutjeshëm”.

Kolegji vëren se kjo dispozite që prokuroria pretendon se i pandehuri Daut Gorani ka cenuar e rrjedhimisht ka tejkuluar kompetencat e tij, nuk rregullon kompetencën e një personi zyrtar – në rastin konkret një Mjeku si i punësuar në SHKUK, dispozita që prokuroria thekson rregullon çështjen e detyrimit institucional shëndetësor lidhur me Sistemin Informativ Shëndetësor, gjegjësisht kjo dispozite nuk ka të bëjë fare me kompetencat e mjekut për të

dhënë apo mos dhënë letrën referuese për trajtimin shëndetësor që duhet të marr një pacient në kuadër të institucioneve publike shëndetësore apo në kuadër të institucioneve shëndetësore jo publike, për çka pacienteve ju takonte e drejta në mbulimin e shpenzimeve kur ata merrnin shpenzimet e tilla shëndetësore jashtë institucioneve publike.

Pra kolegji ne radhët të parë vëren se prokuroria ka dështuar që të vërtetoj se cilat kompetenca i ka tejkeluar i pandehuri përderisa ka dhënë letrat referuese për pacientët që kishin nevojë për trajtim qoftë të diagnostikimit përmes koreografive apo ndërhyrjes përmes stentimit që u janë bere pacienteve jashtë institucioneve publike.

Kolegji poashtu ka parasysh se prokuroria për sa i përket pikës I të dispozitivit e ngarkonte të pandehurin Daut Gorani se duke lëshuar letrat referuese për së paku 233 pacient për trajtim jashtë institucioneve publike (ne tersi nga te gjithë te akuzuarit) ku spitalet private IMH dhe Eda, kanë pranuar shumen prej 4.555.553 euro, me çka i ka shkaktuar dëm buxhetit të Kosovës në shumën prej 11.430 euro.

Kolegji vëren se letra referuese që lëshonte grupi i mjekeve konsoliar nuk ishte vendim për rimbursim të pacienteve, por ishte për konstatimin e nevojës së diagnostikimit apo ndërhyrjes ndaj pacienteve. Rrjedhimisht përmes letrave referuese nuk rezulton se krijohet pasoja e veprës penale gjegjësisht e dëmtimit të buxhetit, duke qenë se përmes letrës referuese që jepej për pacientët nuk rezulton se kishte disbursim të mjeteve monetare për rimbursimin e pacienteve pasi që kjo kompetencë i takonte tërësisht një institucioni tjetër që është Ministria e Shëndetësisë gjegjësisht Komisioni përkatës që kishte procedurën e shqyrtimit të kërkesave për rimbursim të pacientëve që trajtoheshin pranë spitaleve private, prandaj duke qene se veprimet e të pandehurit edhe me rastin e lëshimit të letrave referuese nuk kanë krijuar pasojën rezulton se në ndërmjet veprimeve dhe pasojës mungon lidhja kauzale për veprën penale ne raport me atë çka prokuroria e ngarkonte të pandehurin.

Kolegji poashtu ka parasysh se prokuroria i referohet ligjit për shëndetësi që rezulton se në gazetën zyrtare ishte shpallur me nr. 13 me date 07.maj 2013, dhe ka hyrë në fuqi 15 dite pas shpalljes në gazetën zyrtare, ndërsa për tejkalim të kompetencave prokuroria e ngarkon të pandehurin për periudhën nga data 1 janar 2011 deri ne date 31 dhjetor 2015, gjë që rezulton se prokuroria ngarkonte të pandehurin se kishte keqpërdorur detyrën zyrtare i pandehuri duke tejkeluar kompetencat zyrtare, duke përfshirë edhe periudhën kohore kur nuk ishte në fuqi ligji

për shëndetësinë nr.04/L-125, andaj edhe për këto rrethana kolegji i Gjykatës së Apelit vëren se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe në mënyrë të plote ka vërtetuar gjendjen faktike pasi që nuk mund ti atribuohet si veprim në tejkalim të detyrave zyrtare një personi zyrtar përderisa rezulton se i referohet ligjit që nuk ka qenë në fuqi nga të cilat pretendohet se dispozitat e atij ligji nuk .

Prandaj se pretendimet e prokurorisë për vërtetim të gabuar dhe jo të plote të gjendjes faktike janë të pabazuara, duke marr për baze arsyet e theksuara si me sipër e duke i pranuar arsyet e dhëna nga gjykata e shkallës së parë sipas të cilave arsye ka konkluduar se nuk është provuar se i pandehuri ka kryer veprën penale, kolegji vlerëson se drejtë dhe në mënyrë të plotë është vërtetuar gjendja faktike dhe se i drejte dhe i ligjshëm është aktgjykimi me të cilin i pandehuri është liruar nga akuza.

Kolegji duke vlerësuar pretendimet e prokurorisë për vërtetim jo të drejtë dhe të gabuar të gjendjes faktike për sa i përket pikës II të dispozitivit ku i pandehuri Daut Gorani, kolegji ka parasysh se prokuroria e ngarkonte për këto rrethana faktike, se: “ I pandehuri nga data 01.01.2011 deri me date 31.12.2015 duke vepruar si person zyrtar e ka keqpërdorur detyrën zyrtare në atë mënyrë që në bashkëpunim të pandehurit Ali Hociogly, Astrit Bakiq, Driton Sylejmani, Arton Beqiri dhe Avdullah Tuna në Spitalin Privat IMH, me Lulzim Brovinen dhe Borche Petrovskin në Spitalin Privat EDA, ishin marrë vesh që pacientët që kanë shkuar për kontroll në institucion publik shëndetësor ku kanë punuar, në vend që t’i kryenin veprimet për të cilat kanë qenë të autorizuar t’i respektonin, mënyrën e referimit dhe pacientët t’i udhëzonin në Njësinë Invazive kompetente në Klinikën e Kardiologjisë në SHSKUK në Prishtinë, të njëjtit nuk kanë vepruar në këtë mënyrë por pacientet i kanë referuar në Spitalet Private IMH dhe EDA dhe për këto veprime merrnin ryshfet, ku për çdo pacient që dërgonin për vendosjen e stentave merrnin nga 500 (pesëqind) euro, ndërsa për koronarografi nga 150 (njëqindë pesëdhjetë) euro, ashtu që nga Spitali Privat IMH i akuzuari Daut Gorani ka marrë ryshfet shumë prej 11,225 euro”

Kolegji i gjykatës së apelit ka parasysh se gjykata e shkallës së parë në arsyet e aktgjykimit ka dhënë arsye lidhur me vërtetimin e gjendjes faktike që të pandehurit i vihej në barrë si në pikën II, të dispozitivit.

Kolegji vlerëson se gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar si për sa i përket provave dhe atë deklaratave të dëshmitarëve, që janë procedura në shqyrtimin gjyqësor, gjegjësisht: I.S nga e cila deklarata rezulton se i njëjti ishte kontrolluar nga i pandehuri ne QKUK, dhe pastaj i njëjti ka shkuar ne spitalin Cistina ku është bërë një intervenim dhe sërish ka bërë kontroll ne QKUK ku është udhëzuar nga Fisnik Hima që duhet të trajtohet në spitalet Private, nga deklarata e këtij dëshmitari nuk rezulton asnjë veprim i mëtejme që kishte ndërmarr i pandehuri Daut Gorani.

Dëshmitari S.R poashtu ka dhënë deklarata në shqyrtim gjyqësor ka mohuar se i njëjti është kontrolluar ne QKUK nga i pandehuri Daut Gorani, edhe kur është ballafaquar me një SMS ai ka theksuar se nuk i kujtohet dhe pohon se nuk është kontrolluar nga QKUK nga i pandehuri Daut.

Dëshmitari A.K ka deklaruar se ai ka pasur kontrolle vazhdimisht te i pandehuri Daut Gorani si mjek. Ne spitalin IMH ka bërë koronarografi dhe është konstatuar se ka enët e gjakut të mbyllura, i kujtohet se prezent në spitalin privat ishte edhe Daut Gorani një nga mjeket, ai ka paguar për stentimin shumë prej 3500 euro, ku pas 1 vitit sërish ka pasur probleme dhe ka vazhduar kontrollet në QKUK dhe ku është konstatuar se ena e gjakut ku është bërë stentimi është e mbyllur, kjo gjendje i është përcjellë mjekut Daut Gorani tek i cili ka kryer kontrollet ne Spitalin Aloka, Diagnostika apo në QKUK.

Dëshmitari B.A ne hetime ka pohuar se nuk është kontrolluar ne QKUK, ndërsa ne shqyrtim është ballafaquar me letrën referuese ku janë tre mjeket konzoliar që kanë referuar për Ministrin e Shëndetësisë këtë dëshmitar, i njëjti është refuzuar nga Ministria për kompensim, poashtu ka mohuar të jetë kontrolluar në QKUK, ka pohuar se ndihet i dëmtuar pasi që nuk është kompensuar nga Ministria.

Dëshmitari I.F ka theksuar se ka dërguar në QKUK bashkëshorten dhe i pandehuri Daut ka rekomanduar se duhet ndërhyrje urgjente dhe në spitalin publik nuk mund të bëhet ndërhyrja, ku me kërkesën e tij është thirrur ndihma e shpejt nga Spitali Turk, është dërguar dhe i është bërë ndërhyrja ku i janë vendosur stentata nga dr.Arton Beqiri, pastaj i është thënë se duhet dhe një stentë por qe nuk i është vendosur për arsye të panjohura, tutje ka theksuar se pas tri viteve ka pasur bashkëshortja serish probleme dhe ka shkuar në QKUK ku i është vendosur një stentës nga Agim Krasniqi, nga i pandehuri Daut Gorani ka kërkuar dokumente për bashkëshorten me qëllim kompensimi që i janë dhënë nga ai për një periudhe 4-5 muaj para se të ketë kontrolle në QKUK, dhe pastaj kërkesa për kompensim i është refuzuar nga Ministria.

Dëshmitari F.G i ka pohuar se është kontrolluar ne ordinancën private te i pandehuri Daut tutje ka shkuar ne QKUK dhe është bërë koronografi është konstatuar se duhet bërë ndërhyrje dhe me vullnetin e tij ka shkuar ne IMH dhe ka kryer ByPass për çka ka paguar dhe nuk e konsideron veten të dëmtuar.

Dëshmitari A.M ka deklaruar se, ka dërguar nënën në spitalin e pjesës dhe pastaj ka kontaktuar me te pandehurin Daut ku i është rekomanduar qer të bëjë koronografi ne IMH dhe ka shkuar i ka bërë incizimin e tille dhe pastaj nënës i është vendosur stenta ne IMH, në hetime ka deklaruar se ne IMH stentata i kishte vendosur mjeku Çakmak dhe nuk jam i sigurt se a ka qenë dr.Daut Gorani prezent, ndërsa ne shqyrtim deklarom se nuk i kujtohet nëse e ka takuar ne IMH dr.Daut Goranin, thekson se ka aplikuar për kompensim ne MSh por nuk ka arritur ti kompletoj dokumentet dhe deklarom se nuk e ndien veten te dëmtuar.

Dëshmitari N.K ka deklaruar se i njëjti ka punuar në spitalin Eda por me shkëputje ne cilësinë e kontabilistit, i njëjti ka sqaruar se ka bërë pagesa për mjeket dhe subjektet tjera në angazhim në këtë spital por dhe pagat e tyre, i njëjti nuk ka përmendur te pandehurin Daut Gorani.

Dëshmitarja H.F ka deklaruar se ka punuar si kryeinfermiere ne QKUK, ka sqaruar se ne zyrën e saj janë pranuar dokumentet për shërim jashtë institucioneve publike, nuk ka qenë kusht që të jetë prezent pacienti për ti sjell dokumentet, ndërsa për raste te infarkteve akute në nuk e kemi pare pacientin dhe nuk e dimë se a ka vdekur i njëjti apo jo, thekson se ne secilin rast grupi i mjekeve ka qene i ndryshëm.

Dëshmitari Nj.Gj si drejtor ekzekutiv ne QKUK ka sqaruar se të gjitha klinikat në QKUK kanë pasur komision konzoliar që kanë dhënë rekomandimet për trajtim jashtë institucioneve publike dhe se ato rekomandime kanë shkuar ne Ministrinë e shëndetësisë për tu vlerësuar për rimbursim sipas legjislacionit ne fuqi.

Dëshmitari C.Gj si drejtor i SHSKUK-se në shqyrtim gjyqësor ka sqaruar se si kanë rrjedhur procedurat e rimbursimit, ku ka sqaruar se kanë ekzistuar dy procedura e rregullta dhe ajo urgjente, te procedura e rregullt ka sqaruar se kanë ekzistuar tri shkalle, që ka qene komisioni konzoliar qe kanë dhënë letrën rekomanduese ne te cilën kanë qene mjekes profesionist nga klinika e QKUK-se, si nivel terciar i specializuar, dhe nga aty ka qene faza e dyte qe ka qene ne

nivel te ministrisë qe është dashur te kujdesen nëse ka pasur lëshime apo kanë kaluar afatet për rimbursim pasi qe këtu është dorëzuar kërkesa dhe është kompletuar lënda ne tersi e është përpiluar lista, dhe si organ përfundimtar ka qene Bordi i Ministrisë se Shëndetësisë qe vetëm ky organ ka pasur kompetencë për aprovim apo refuzim te kërkesës.

Dëshmitari L.B ne deklaratën e dhënë ka theksuar se ai ka qene kardiolog i punësuar në spitalin EDA dhe poashtu ka qenë ne cilësinë e drejtorit pranë këtij spitali, lidhur me të pandehurin ka deklaruar se nuk ka qenë në dijeni se i pandehuri Daut Gorani të këtë qenë i punësuar ne Spitalin EDA, ndërsa pjesa tjetër e deklaratës i referohet situatave tjera në raport me tersin e aktivitetit të këtij institucioni shëndetësor, por nuk i referohet rrethanave të të pandehurit Daut Gorani.

Dëshmitarja F. K ka deklaruar se e njëjta ka qenë e punësuar pran spitalit privat IMH në cilësinë e kontabilistit Junior, ajo ka sqaruar se ka bërë pagesa për stafin dhe se pagesat disa janë bërë në banke dhe disa ne kesh, dhe pagesat janë bërë varësisht nga lista e drejtorit Abdullah Tuna ajo i ka kryer pagesat, ajo ka deklaruar se pagesat janë bërë edhe ndaj të pandehurit në kesh, dhe se të gjitha pagesat çdo hyrje dhe dalje qe është bere është raportuar në mëngjes, pranë drejtorit Abudllah, Dëshmitarja ka sqaruar se ka qenë lista në gjuhen turke dhe i kujtohet se ka qene, “Doctor refere ve Konsult”, në të cilën liste ka qenë emri i doktorit emri i pacientit, vlera dhe se pagesat u janë bere ne baza javore doktorëve, ndërsa ajo ka sqaruar se nuk ka pasur te drejtë te hyje neper salla për te verifikuar se çfarë punësh kanë kryer dhe nuk kanë pasur te drejtë te pyesin mjekun se çfarë shërbimi kanë dhënë doktorët për pacientët. Dëshmitarja ka sqaruar se çdo pagese është bërë përmes paragonit në kesh ku kanë qenë fletëpagesat në tri kopje, poashtu ka sqaruar se pagesa e pagave kanë qenë me banke ndërsa pagesa e refere dhe konsultë kane qene me kesh duke sqaruar se nuk i kujtohet se perse ka qene ky dallim.

Kolegji i gjykatës se Apelit vlerëson se gjykata e shkalles së parë me të drejtë ka vlerësuar provat në raport me gjendjen faktike gjegjësisht dëshmitarët e lartcekur, duke qene se nga këta dëshmitar, nuk rezulton se janë provuar faktet që i viheshin në barre të pandehurit Daut qoftë për piken I apo pikën II të dispozitivit. Asnjë nga dëshmitarët e theksuar nuk kanë dhënë ndonjë rrethanë për tu provuar fakti i tejkalimit të kompetencës apo në ndonjë rrethanë për tu vërtetuar marrja e ryshfetit nga i pandehuri Daut Gorani. Nga deklarimet e këtyre dëshmitarëve nuk vërtetohet se i pandehuri derisa ka dhënë letrat referuese për trajtim jashtë institucioneve publike të këtë marr pjese në trajtimin e atyre rasteve, madje edhe dëshmitarët qe kanë deklaruar ne rrethana te paqarta në prokurori siç është dëshmitari A.M, në prokurori ka deklaruar se nuk

është i sigurt a ka marr pjesë i pandehuri Daut, rrjedhimisht kjo nuk provon ndërmarrjen e veprimeve nga ana e tij qoftë te keqpërdorimit apo te marrjes së ryshfetit, duke qënë se në periudhën kohore kur ngarkohet i pandehuri rezultojnë nga deklaratimet edhe te personave zyrtare pranë QKUK-se se në atë periudhe kohore ka pasur problem ne dhënien e trajtimit te sëmundjeve kardiologjie në kuadër të institucioneve publike të nivelit terciar që është qendra e vetme që ka dhënë shërbimet e tilla ne nivel publik, rrjedhimisht për shkak te rrethanave te tilla te pamundësisë se dhënies se shërbimeve ishte krijuar edhe programi i subvencionimit për trajtim jashtë institucioneve publike, ndërsa nuk provohet fakti se i pandehuri iu ka lëshuar letra referuese pacienteve që kishin ndërruar jetë nga se asnjë nga dëshmitarët nuk ka pohuar ndonjë rrethanë të tilla në raport me të pandehurin, por nga ana tjetër siç ka sqaruar ne deklaratën e dhënë dëshmitarja H.I – F se ata në raste të caktuara nuk kanë mundur që ta din se a ka ndërruar jete pacienti, dhe nga ana tjetër për subvencionim nuk ka qënë kushte që pacienti të vij personalisht të bëjë aplikimin, andaj nga tërësia e këtyre rrethanave nuk provohen faktet për sa i përket keqpërdorimit te detyrës zyrtare qe prokuroria i ngarkonte te pandehurit.

Njëkohësisht lidhur me pikën II të dispozitivit nga deklarata e dëshmitarëve të dëgjuar në shqyrtim gjyqësor nuk rezulton të jetë pohuar në çfarëdo rrethane nga ndonjëri dëshmitarë se i pandehuri ka pranuar apo marr ryshfet nga dëshmitarët në mënyrë të drejtpërdrejt apo të kenë pohuar ndonjë rrethanë se Spitalet private ku janë trajtuar pacientët të ju kenë dhënë ryshfet te pandehurit për veprimin qoftë ne kundërshtim apo ne përputhje te veprimit me kompetencat e te pandehurit Daut Gorani si mjek kur ka dhënë letër rekomandimin për trajtim si anëtar i grupit konzoliar.

Kolegji ka parasysh se deklarata e dëshmitarit L.B ndërlidhet me disa prova materiale (SMS dhe përgjimet), mirëpo gjykata e apelit ato prova do ti arsyetoj në vazhden e arsyeve të aktgjykimit si te ndara, pasi që rrjedhe se ato si te tilla janë trajtuar si prova të papranueshme nga gjykata e shkallës së parë, andaj ne këtë drejtim për vlerësimin e fakteve gjykata e vlerëson deklaratën e këtij dëshmitari nga e cila rezulton se i njëjti ka theksuar se nuk ka qënë i punësuar ne spitalin Eda i pandehuri Daut ndërsa nuk rezulton ndonjë prove materiale nga e cila provohet pranimi i të hollave nga i pandehuri Daut Gorani nga spitali EDA siç ka sqarua edhe dëshmitari se ai ka qënë drejtor ekzekutiv dhe poashtu prokuroria e ka ballafaquar me kontrata e punës këtë dëshmitarë qe mjeke të caktuar ishin të punësuar por prokuroria nuk e ka ballafaquar me ndonjë kontratë të lidhur ndërmjet këtij spitali dhe të pandehurit Daut Gorni rrjedhimisht po të ekzistonte kontrata e tilla do ta ballafaqonte dëshmitarin.

Poashtu dëshmitarja F.K ka pohuar se kanë bërë pagesa për të pandehurin Daut Gorani përmes bankës dhe në kesh, mirëpo siç ka sqaruar e njëjta e në lidhmëni edhe me deklaratën e vet të pandehurit rezulton se i njëjti ka punuar edhe pran spitalit IMH, kolegji konkludon se përderisa dëshmitarja ne asnjë rrethanë nuk ka pohuar se këto pagesa janë bërë në forma jashtëligjore, dhe se i janë bere sipas listës që është përgatitur nga institucioni mjekësor duke qenë se ata kanë punuar rrjedhimisht nuk mund te provohet fakti se i pandehuri ka pranuar ryshfet pra fakti i tille ne raport me këtë deklaratë nuk vërtetohet përtej çdo mëdyshje pasi që është fakt se edhe i pandehuri e ka pohuar se ka qene i punësuar edhe pranë këtij institucioni privat por jo vetëm.

Kolegji ka parasysh provat materiale që janë administruar në shqyrtimin gjyqësor, dhe konkretisht nga marrëveshjet e arritura ndemjet ministrisë së shëndetësisë dhe institucioneve private me konkretisht te theksuara në faqe 29 te aktgjykimit, kolegji këto prova materiale i vlerëson se nuk kanë karakter të provave për të vërtetuar inkriminimin e të pandehurit Daut duke qene se ato janë te lidhura ndërmjet dy subjekteve tjera nuk i pandehuri Daut nuk kishte asnjë veprim ne lidhjen e tyre, ndërsa këto prova vërtetojnë faktin se pacienteve qe kërkonin trajtim ne QKUK kur plotësonin kushtet ligjore ata mund ete trajtoheshin ne spitalet private EDA dhe IMH.

Kolegji poashtu ka parasysh se i pandehuri ishte pjesë e komisioneve konzoliare qe kishin lëshuar letrat referuese për trajtim, gjë që veprime e tyre ishin të rregulluara sipas dy udhëzimeve administrative, UA 02/2012 dhe UA 03/2013, megjithatë çështja e pagesës se shërbimeve nuk përfundohej me sigurimin e letrave referuese për trajtim jashtë institucioneve publike, rrjedhimisht procedura ishte tutje për rimbursim duke aplikuar dhe duke dërguar dosjen pranë bordit te Ministrisë se Shëndetësisë dhe vetëm ne këtë situatë kur vendosej nga bordi mund te rimbursohej shpenzimi i mjekimit jashtë institucioneve publike, gjë që në veprimet e të pandehurit edhe kur ka lëshuar si anëtar i komisionit letrat referuese nuk rezulton se ishte krijuar pasoja e dëmtimit te buxhetit pasi qe ne ligjet për buxhet rezultonin te ndara ne kuadër të kodit buxhetor mjetet monetare qe ishin përcaktuar për pagesën e trajtimit shëndetësor jashtë institucioneve publike.

Lidhur me raportet e inspektoratit shëndetësor qe ka konstatuar se nuk kishin licencim, kolegji ka parasysh se provat e tilla nuk vërtetojnë asnjë nga faktet qe do ta ndërlidhnin te pandehurin me veprën penale, kjo pasi qe rrjedhe se i pandehuri kishte cilësinë e Mjekut kardiolog, dhe se

ai nuk ishte as pronar i ndonjë institucioni shëndetësor dhe njëkohësisht nuk rezulton se i njëjti ne cilësinë e mjekut specialist te mos ketë pasur licencë për ushtrimin e profesionit, ndërsa për faktin se i pandehuri ka lëshuar letrat referuese si anëtar i grupit mjekësor konzoliar ne këto letra referuese askund nuk konstatohet se ne cilin institucion privat shëndetësor duhet te trajtohet pacienti duke qene se ajo ka takuar pacientit që të bëjë zgjidhjen, andaj raportet e inspektoratit nuk e ndërlidhin asnjë rrethanë faktike te pretenduar ne akuze nga ana e prokurorisë lidhur me veprimet qe i viheshin ne barre te pandehurit.

Kolegji i gjykatës se Apelit vlerëson se drejtë janë vlerësuar provat për sa i përket gjendjes faktike gjegjësisht fletoreve që janë gjetur dhe sekuestruar nga policia në dy spitale private, duke qenë se fletoret e tilla fillimisht nuk janë identifikuar saktësisht se kujt i përkisnin, në anenë tjetër nuk rezulton se ishte bërë ndonjë ekspertizë grafologjie me ane të së cilës do të mundësohej identifikimi se kujt i takonin pastaj për të mundësuar edhe provueshmërinë e fakteve përmes provës së tille, në rrethana të tilla kolegji vlerëson se është i drejtë vlerësimi i këtyre provave nga ana e gjykatës së shkallës së parë kur kanë konstatuar se nuk mund të nxjerrët provueshmëria e fakteve pa mëdyshje për tu provuar se të dhënat e tilla a janë të sakta, nga se ka te shënuara emra dhe shuma te ndryshme mirëpo nuk mund te provohet se shumat e tilla a u janë dhënë personave që janë të shënuar ne ato fletore, kur u janë dhënë ato shuma për çfarë veprimi pretendohet se u janë dhënë konkretisht, kush ua ka dhënë shumat e tilla, te gjitha këto fakte vendimtare mbesin te pa mbështetura nga provat e tilla gjegjësisht fletoret qe janë administruara si prova rrjedhimisht kolegji vlerëson se provat janë vlerësuar drejtë dhe se gjendja faktike përmes këtyre provave nuk mund te vërtetohet përtej dyshimit.

Sa i përket ekspertizave te ekzaminimit elektronik të kompjuterëve, kolegji vlerëson se raportet e këtyre ekspertizave janë vlerësuar nga gjykata e shkallës së parë, ashtu siç ka konstatuar edhe gjykata se nga ekzaminimi kanë rezultuar të dhëna nga tabela në exel ku ka shënime si emra të mjekeve dhe shifra te shumave monetare, megjithatë kolegji pranon si të drejtë vlerësimin e gjykatës së shkallës së parë, duke qenë se të dhënat e tilla nuk konfirmojnë faktet si ne vijim, kur ishin bërë këto pagesa a kishte konstatim të pranimit të pagesave nga ana e mjekeve në rastin konkret nga i pandehuri Daut, për çfarë ishin bërë këto pagesa a ishin bërë për shkak të punës që ishte i angazhuar në institucione private shëndetësore apo ishin bërë për qëllime korruptive, për cilat raste apo pacient ishin bërë këto pagesa nëse pretendohet se ato ishin bërë për qëllime korruptive, duke qenë se përmes këtyre provave – raporteve të ekzaminimit e në ndërlidhje dhe me provat tjera derisa nuk mund të vërtetohen këto fakte me rëndësi thelbësore për të konkluduar

se i pandehuri Daut ishte përfshirë ne veprime të keqpërdorimit dhe në veprime te marrjes se ryshfetit, kolegji vlerëson se drejtë dhe në mënyre të plote është vërtetuar gjendja faktike nga gjykata e shkallës së parë pasi që nga provat e tilla nuk mund te vërtetohet gjendja faktike përtej dyshimit te bazuar mire.

Sa i përket raporteve policore dhe raporteve të bastisjes, fillimisht kolegji vëren se në raport me të pandehurin Daut me rastin e bastisjes nga procesverbali rezulton se nuk ishte gjetur ndonjë provë me vlerë apo diç e kundërligjshme, poashtu lidhur me listat e kujdestarisë ne QKUK-së, kjo rrethanë nuk është kontestuar pasi që i pandehuri ka qenë kujdestar dhe nuk ka mohuar, nga ana tjetër ai nuk ka mohuar se ka lëshuar letër referuese për trajtim jashtë institucioneve publike shëndetësore, por se siç u sqarua me sipër letrat e tilla nuk krijojnë pasojën e veprës penale si të vetme dhe rrjedhimisht tutje nuk është argumentuar se i njëjti ka vepruar në kundërshtim me detyrat e tij dhe poashtu nuk është arsyetuar përmes letrave që janë lëshuar në kohen kur i pandehuri ka qenë kujdestar që si pasojë e lëshimit të atyre letrave të ketë pranuar ryshfet, andaj si të tilla listat e kujdestarisë nuk privojnë faktet inkriminuese te pretenduara ne raport me te pandehurin.

Kolegji ka parasysh edhe provat materiale gjegjësisht masat teknike te hetimit dhe vëzhgimit të zbatuara nga ana e Prokurorisë, nga të cilat rezultojnë se i pandehuri Daut ka komunikime me personat tjerë dhe se komunikimet e tilla ndërlidhen me rrethanat e fakteve, megjithatë kolegji poashtu ka parasysh se dispozitat ligjore ne rastin konkret duhet të kihen parasysh se nuk duhet cenuar me veprime procedurale për sigurimin e provave. Siç rrjedhe nga aktgjykimi i ankimuar rezulton se gjykata e shkallës së parë, ka dhënë arsye lidhur me këto prova se si të tilla janë marr në kundërshtim me dispozitat ligjore me saktësisht ne faqe 37 te arrestimit gjykata ka arsyetuar se perse provat e siguruara nga masat e fshehta teknike të hetimit dhe vëzhgimit i ka vlerësuar si prova të papranueshme.

Fillimisht kolegji ka parasysh se, dispozitat ligjore ne kohen kur janë zbatuar masat e fshehta teknike të hetimit dhe vëzhgimit, janë rregulluar sipas kodit te procedurës penale, 04/L-123, i cili kod ne 84 ka rregulluar zbatimin e masave te fshehta para fillimit të procedurës penale, gjegjësisht ne paragrafin 1 dhe 2 ka përcaktuar se: “1. Nëse prokurori i shtetit ka dyshim të bazuar se është kryer vepër penale nga neni 90 të këtij Kodi, po kryhet apo së shpejti do të kryhet, prokurori i shtetit mund të autorizojë apo të kërkojë nga gjyqtari i procedurës paraprake që të autorizojë masat e fshehta dhe teknike të vëzhgimit dhe hetimit në pajtim me nenet 86-100 të këtij Kodi. “ 2. Për autorizimin e masave të fshehta dhe teknike të hetimit dhe vëzhgimit nga paragrafi 1, prokurori i shtetit ose gjyqtari i procedurës paraprake nuk është

e domosdoshme të ketë dyshim të arsyeshëm për identitetin e të dyshuarit apo të dyshuarve të cilët kanë kryer, janë duke kryer ose së shpejti do të kryejnë vepër penale”. Ndërsa paragrafi 4 ka parapare se: Procedura penale nuk kërkohet që të jetë filluar për autorizimin nga prokurori i shtetit apo gjyqtari i procedurës paraprake të masave të fshehta dhe teknike të vëzhgimit dhe hetimit nga paragrafi 1; sidoqoftë, procedura penale fillohet **posa prokurori i shtetit të ketë dyshim të arsyeshëm për identitetin e të dyshuarit apo dyshuarve që kanë kryer vepër penale.**

Kolegji vëren se, prokuroria ka filluar procedurën penale ndaj disa të pandehurve që i ngarkonte për veprat penale ne bashkëkryerje me date 16.06.2014, ndërsa ka marr aktvendimin për zgjerimin e hetimeve ku ka përfshirë edhe të pandehurit te pandehurit Daut Gorani, me aktvendimin e datës 11.01.2016. Ndërsa si veprime të zbatimit te masave rezultojnë se sipas kërkesës së prokurorisë ishte lëshuar urdhëresa e Gjykatës për nxjerrjen e bisedave (sms -ve për muajin, maj, korrik, gusht dhe shtator 2012), çka rezulton se urdhëresa ishte zbatuar për veprime retroaktive te marrjes se SMS-ve. Kolegji poashtu ka parasysh se, SMS sipas nenit 90 të kodit që ishte në fuqi janë kategori e masave të, përgjimit të telekomunikimeve, që në paragrafin 5 te këtij neni është parapare, se: “ Shprehja “përgjim i telekomunikimeve” do të thotë përgjim i komunikimeve zanore, **komunikimeve tekstuale** ose komunikimeve tjera përmes rrjeteve të telefonive fikse apo mobile. Kjo përfshinë çfarëdo mjeti apo sistemi tjetër të ngjashëm teknologjik që bartë të dhëna që kryesisht kanë për qëllim të jenë private, rrjedhimisht edhe sms i nënshtrohen kushteve të parapara ne nenin 84, ku si kriter rezulton se në parim nuk është e nevojshme dijenia e idetniti te kryerve kur lëshohet masa e përgjimit por se ne momentin kur mësohet identitetit atëherë prokuroria duhet filluar hetimet.

Kolegji përveç se këto prova te marra përmes masave te fshehta te hetimit dhe vëzhgimit ika vlerësuar ne drejtim te kushteve ligjore nga neni 84 dhe 90 i kodit te procedurës penale që ka qenë ne fuqi në kohen kur janë siguruara (qe poashtu kërkesa te njëjta te kushteve ligjore janë parapare edhe me kodin e procedurës penale qe është aktualisht ne fuqi), ka parasysh se, tanimë edhe sipas aktgjykimit te gjykatës Kushtetuese, ne rastin KI 113/21 i datës 15.01.2022, në paragrafin 95 të këtij aktgjykimi Gjykata Kushtetuese ka konsoliduar standard kushtetues lidhur me zbatimin e masave në mënyrë retroaktive përfshirë SMS-te, gjë që ka konstatuar se veprimi retroaktiv i sigurimit të komunikimeve nuk është mase e parapare me ligj dhe bie ndesh me parimet e të drejtës për privatësi, rrjedhimisht kolegji e vlerëson të drejt konkludimet e gjykatës se shkalles së parë, se përderisa kemi te bëjmë me marrjen e sms në mënyrë retroaktive që përfshinë periudhën 2012 ndërsa hetimet kishin filluar ne periudhën 2014 gjegjësisht 2016,

është e qartë se veprimet e tilla bien ndesh me standardin e përcaktuar sipas aktgjykimit të Gjykatës kushtetuese me rastin e vlerësimit të drejtës për privates, rrjedhimisht rezulton se veprimet e tilla janë në kundërshtim edhe me nenin 84 dhe 90 të Kodit të procedurës penale që ishte në fuqi në kohën kur janë zbatuar këto veprime procedurale të marrjes së SMS-ve, gjë që kolegji vlerëson se me të drejte gjykata e shkallës së parë masat e fshehta teknike të hetimit dhe vëzhgimit të zbatuara në rastin konkret – marrjen e SMS nga operatorët e telekomunikimeve, cenon të drejtën për privatësi, dhe se si të tilla këto veprime dhe masa duhet të trajtohen si prova të papranueshme, gjë që përmes këtyre provave nuk mund të mbështetet çështja e fajësisë përderisa rezultojnë se janë siguruar në kundërshtim me nenin 84 dhe 90 si që do të cenonin standardin kushtetues të konfirmuar nga Gjykata Kushtetuese me aktgjykimin e lartë theksuar.

Lidhur me ekspertizën financiare kolegji ka parasysh se, kjo ekspertizë financiare ishte bërë për një çështje të tërësishme dhe jo vetëm në raport me të pandehurin Daut Gorani, nga e cila ekspertizë eksperti kishte konstatuar së demit i shkaktuar ishte në vlerën prej 11.430 euro, shume kjo që i vihej në barrë të pandehurit por jo vetëm dhe të gjithë të pandehurve të tjerë që ngarkoheshin në bashkëkryerje.

Kolegji rikujton se vlera e demit në buxhetin e Kosovës duhet të kihet parasysh se nuk mund të shkactohej nga ana e të pandehurve që kanë lëshuar letrat referuese për trajtim jashtë institucioneve duke qenë se përmes këtyre letrave ishte vetëm mundësia që në procedurën administrative pacientët të kërkonin mbulimin e shpenzimeve por se kërkesat e tilla për tu aprovuar apo refuzuar nuk ishin në kompetencën e të pandehurit Daut gjegjësisht për këto kërkesa vendoste Bordi në kuadër të Ministrisë së Shëndetësisë, andaj ekspertiza e tille nuk vërteton shkaktimin e demit me anë të veprimeve të të pandehurit por nëse ka pasur dem rezulton se demit është shkaktuar nga ana e organit që kanë marr vendimet për rimbursim apo mbulim të shpenzimeve në raport me kërkesat e paraqitura nga ana e pacienteve, rrjedhimisht kjo provë nuk provon ndonjë fakt në raport me të pandehurin për tu konsideruar se veprimi i tille përbënte konsumim të elementeve të veprës penale, ndërsa poashtu kjo provë në raport me piken 2 për veprën penale që ngarkohej i pandehuri Daut për marrje të rryshfetit, nuk provon marrjen e rryshfetit nga ana e të pandehurit përmes spitaleve që janë trajtuar pacientet, rrjedhimisht prova e tille e vlerësuar në këtë drejtim duke mos vërtetuar gjendjen faktike në raport me veprimet e të pandehurit, edhe për gjykatën e Apelit vlerësohet se gjendja faktike është vërtetuar drejtë dhe në mënyrë të plotë nga gjykata e shkallës së parë.

Kolegji ka parasysh se me provat që janë administruar për piken I të dispozitivit, nuk arrihet të vërtetohen faktet që ndërlidhen me elementet e veprës penale, me konkretisht duke qenë se pretendohet se janë lëshuar te paktën 233 letra referuese (nga gjithë te pandehurit) për trajtim jashtë vendit dhe se me këto veprime është shkaktuar dëmi në shumën prej 11.430 euro, nuk mundet të vërtetohet se cilat kompetenca i kishte tejkalluar i pandehuri kur kishte lëshuar letrat referuese, se a ishin ato letra referuese ku kishte marr pjesë i pandehuri të ndërlidhura drejtpërdrejt me dëmin e shkaktuar apo letrat referuese ndërlidheshin me ndonjë te pandehur tjetër që ngarkoheshin në bashkëkryerje, nuk provohet se pasoja e shkakimit të demit është si shkak i letrave referuese duke qenë se pagesat janë bërë si pasoj e vendimeve që janë marr nga bordi dhe jo si pasoj e lëshimit të letrave referuese nga konsiliumi i mjekeve.

Poashtu në raport me piken 2, me provat që janë administruar në shqyrtimin gjyqësor, kolegji vlerëson se nuk provohen faktet vendimtare për veprën penale të marrjes së rryshfetit, konkretisht cilët ishin pacientët që ishin referuar, kur ishin referuar këta pacient nga ana e të pandehurit në spitalet private për trajtim, cila ishte shuma konkrete që ata kishin paguar cilët nga ta ishin rimbursuar për shpenzime nga buxheti i Ministrisë së Shëndetësisë, cila ishte shuma e marr nga i pandehuri nga cili spital privat, në kur ishin paguar këto mjete monetare dhe nga kush ishin paguar këto mjete monetare.

Andaj kolegji vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe në mënyrë të plotë ka vërtetuar gjendjen faktike kur ka ardhur në konkludimin se nuk është vërtetuar se i pandehuri ka kryer veprat penale për të cilat akuzohet i pandehuri, pasi që rezulton se me provat e administruara nuk vërtetohen faktet përtej dyshimit të bazuar për të ardhur në një përfundim të arsyeshëm e racional se i pandehuri ka kryer veprat penale, prandaj për të gjitha këto arsye kolegji e ka vlerësuar si të pabazuar ankesën e prokurorisë për sa i përket vërtetimit të gabuar dhe jo të plote të gjendjes faktike.

Kolegji duke vlerësuar pretendimet ankimore të prokurorisë për sa i përket shkeljes së ligjit penal vëren se prokuroria pretendon se ligji penal është shkelur duke qenë se aktgjykimi është i përfshirë me shkelje esenciale dhe duke qenë se gjendja faktike nuk është vërtetuar drejtë dhe në mënyrë të plote për pasoj ka edhe shkelje të ligjit penal.

Kolegji për këto pretendime vlerëson se nuk janë të bazuara, kjo për faktin se siç është arsyetuar me sipër kjo gjykate ka gjetur se aktgjykimi i ankimuar nuk është i përfshirë me shkelje esenciale

të dispozitave të procedurës penale dhe poashtu ka arsyetuar se me provat e administruara gjendja faktike nuk rezulton se është vërtetuar në mënyrë të gabuar dhe jo të drejtë, rrjedhimisht duke qenë se pretendimi për shkelje të ligjit penal mbështetet mbi pretendimet për shkelje të natyrave tjera që gjykata i ka gjetur se as ato shkelje nuk ekzistojnë, atëherë edhe shkelja e ligjit penal nuk rezulton duke konstatuar se ligji penal është zbatuar drejt përderisa gjykata ka vlerësuar provat dhe se vlerësimi i provave është bërë në përputhje me dispozitat ligjore në këtë këndvështrim konkludim i nxjerr nga gjykata e shkalles së parë mbi provat që janë administruar se nuk është provuar se i pandehuri ka kryer veprën penale është i drejte dhe në funksion të zbatimit të drejt të ligjit penal.

Andaj për arsye të theksuara si më lartë kjo Gjykatë bazuar në nenin 401 të KPP-së, ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS

Departamenti Special

APS.Nr.25/2024 me datë 05.07.2024

B. Profesional
Gazmend Ramadani

Anëtarët e kolegjit
Burim Ademi

Kryetar i kolegjit,
Ferit Osmani

Vaton Durguti